

LBRIS

We know
books

Adam Leszkiewicz

Apocalipsă pseudocâinească

Traducere din limba polonă și note de

Ioana Diaconu-Mureșan

Casa Cărtii de Știință

Cluj-Napoca, 2022

populare în Polonia la momentul începerii construcției sale [1975]. E cea mai înaltă clădire din Cracovia.

^{ix} Ființă malefică (masculină sau feminină), duh ce le apare noaptea oamenilor în somn pentru a-i chinui. Pe lângă dificultăți de respirație care pot duce chiar la moartea nefericitei victime, Mara poate cauza și alte afecțiuni, precum colicile.

^x Referire la cele trei împărțiri succesive ale Poloniei din secolul al XVIII-lea între Prusia, Austria și Rusia, și care au făcut să dispară statul polono-lituanian de pe harta Europei până în 1918.

^{xi} *Marea frumoasă* (*La grande bellezza*), comedie, film italian apărut în 2013, în regia lui Paolo Sorrentino.

^{xii} Pustynia Błędowska (în traducere, Deșertul Błędów sau Deșertul Greșelilor) - zonă cu dune de nisip în Silezia, creată în urma defrișărilor agresive începute în Evul Mediu pentru susținerea mineritului și a extragerii metalelor. Există o legendă conform căreia Diavolul a creat acest deșert, dorind să îngroape în nisip mina Olkusz aflată în apropiere.

Cuprins:

Prefață

„Apocalipsă pseudocâinească” sau călătorie printre proiecții.

Despre cea mai nouă carte de poeme a lui Adam Leszkiewicz ..5

Despre ce e vorba	19
A doua venire	20
Cutremur de cer	21
Sosul o mie de insule	22
La belle époque, relaxing times	24
Minunății, sentimente	26
Binecuvântați	27
Macbeth se uită la mondiale	28
Inimii cel mai drag	30
<i>Regele Lear</i> : remix cu inimă	31
Ciocolată și papagali	33
Aterizare	34
Zepelinul	35
Hocus-pocus	36
Elegie (Rilke cumpără un hot dog de la żabka)	37

Western Canon.....	41
Figurine.....	43
MARA.....	44
Pasiune.....	56
Și moarte nu va mai fi.....	57
Pământ nou.....	59
Apocalipsă pseudocăinească.....	61
Sursele citatelor.....	63
Referințe.....	65

* * *
**LITERATURĂ
 EUROPEANĂ
 CONTEMPORANĂ** * * *

În aceeași colecție au mai apărut:

- Aleš Debeljak, *Manufactura țăranii*
 Sara Mannheimer, *Acțiunea*
 Emmanuelle Pagano, *Adolescenții troglodiți*
 Drago Jančar, *Azi-noapte am văzut-o*
 Stefano Zecchi, *Când tata m-a învățat să fluiere*
 Marc Bressant, *Ultima Conferință*
 Per Olov Enquist, *Cartea parabolelor*
 Olga Tokarczuk, *Casă de zi, casă de noapte*
 Carl Frode Tiller, *Încercuire*
 Szczepan Twardoch, *Morfina*
 Boris Pahor, *Necropola*
 Pavol Rankov, *S-a întâmplat la întâi septembrie (sau altcândva)*
 Pilar Eyre, *Culoarea mea preferată ești tu*
 Antonio Muñoz Molina, *Călărețul polonez*
 Christophe Boltanski, *Tainița*
 Jonas Hassen Khemiri, *Tot ce nu-mi amintesc*
 Antonio Muñoz Molina, *Lună plină*
 Monika Kompaníková, *A cincea corabie*
 Goran Vojnović, *Iugoslavia, luma mea*
 Lina Wolff, *Amanții poligloți*
 Bolesław Leśmian, *Aventurile lui Sinbad Marinarul*
 Józef Mackiewicz, *Drumul spre nicăieri*
 Bronisław Wildstein, *Casa celor aleși*
 Ilja Leonard Pfeijffer, *La Superba*
 Gustaw Herling-Grudziński, *Negură deasupra lumii*
 Paulus Hochgatterer, *Dulceața vieții*
 Josef Pánek, *Dragostea în vremea schimbărilor climatice globale*

[...] Sunt lucruri pe care nu le vezi decât apoi,
când s-au dezvoltat. O să fie cumva, mi-a zis un amic.
Un speaker motivațional – că o să-nving.

Și n-am putut să spun: nu despre asta-i vorba.
În occident soarele a apus, din est el răsări-va.
(*Despre ce e vorba*)

Răspunsul se izbește de câțiva pereți și se întoarce: „De
fapt, ce vrei? Să ies/ la liman. Vino. Maranatha” (*Sosul o mie de
insule*). Dacă recurgem la stratagema, excelentă de altfel, prin
care în poem se câștigă viața, ieșim la liman – învingem.

Monika Brașiel

Despre ce e vorba

Într-o zi am simțit: succesul îmi conduce pașii –
gata cu *Război și pace*, e timpul să dezgheț „rusnaci”^{vi}!

Privind ploaia, m-am gândit la eșecuri – au trecut!
În camera din dos rula un serial, dar l-am văzut.

Piața Sfântul Petru goală, un soare plin ca de carton
Agonie-n voieșie, abandon.

Mai sunt doi ziaști credincioși – ultimii doi.
Sunt lucruri pe care nu le vezi decât apoi,

când s-au dezvoltat. O să fie cumva, mi-a zis un amic.
Un speaker motivațional – că o să-nving.

Și n-am putut să spun: nu despre asta-i vorba.
În occident soarele a apus, din est el răsări-va.

De-abia după câteva zile am aflat
că deja nu mai există Australia, nici zăpadă,
nici aliații noștri. Dacă mai apuc să le citesc

fiicelor mele *Crăiasa zăpezii*, va fi cu note de subsol
despre aceste cuvinte. Andersen le-a spus
povești de noapte bună unor prințese daneze –
una a devenit țarină, cea de-a doua
regină a Marii Britanii și împărăteasă a Indiei;

ce frumos. Sculați-vă devreme și munciți,
și veți fi obosite. După cinci sute de ani

veți afla că Regatul Divin
al lui Ioan de Leiden, în care mijloacele de producție
și proprietatea erau la comun și în care se pedepseau
cu moartea bârfele sau închiderea ușilor, a căzut.

Cutremur de cer

Trebuia să aleg o plantă nepretențioasă
în ghiveci, ca să purifice aerul din casă,
când deodată, un cutremur dur de cer s-a auzit.
Dacă-mi lipsește bizarul, mi-l refac eu, negreșit.

Pe balcon, pe balustradă, s-a oprit o ciocârlie;
a zburat prin smog pân-aici, la o sindrofie

numită parastas. Ușa mașinii de spălat cu piciorul legănată:
șosete rătăcite, treburi neterminate,

o masă mijlocie-aș zice, cu mere lovite.
Măria Sa Veioza luminează o gheată smerită.

Ne-am dezmeticit spontan c-o dimineață prea departe.
Pe podea – luminescentă miere, câni de lapte vărsate.

Prințesa moartă Leia în derivă a plutit
iar acum zboară prin spațiu – a supraviețuit,

am reușit să nu rădem, n-am reușit să nu ne bușească plânsul.
Ar fi trebuit să fim oale și ulcele, ar fi trebuit să dăm colțul.

Sosul o mie de insule

Wilga (râu). Traversez. Podul:
arhitectură. Cineva a studiat. Cine?
(Dar și o pasăre. Necălcată. Zburătoare.)

Brahms. În mașină. Echilibru.
(Mahler: nevroză. Deci Brahms. A doua.)
Nouăsprezece minute, optsprezece și patru.

Intersecții, bretele, 94.
Numerele astea. Memoria de scurtă durată.
Nu aud când e *piano*. Motorul:

bătrânețe. Mecanicul: „N-apucă primăvara”.
Palmele lui. Despre acumulator.
Așa deci, vine. Mănuși. Liga

Campionilor. Nu-s în stare să găsesc
cartonașele galbene, de mult timp vreau.
Suspendare. Pentru câte meciuri?

Cine decide? Întârziere. Gradații:
ametist, violet, roz (venețian?),
indigo. Niciodată în poze: și foarte bine.

Oare ea așteaptă. Oare o s-o aștept eu.
Cu sosul o mie de insule. Numele-astea.
Născuți în timpul domniei lui Mufasa.

Restul e un sequel. Cercul vieții.
De fapt, ce vrei? Să ies
la liman. Vino. Maranatha!

„Restaurantul McDonald's”. Aici am micdejunat.
Îmi place exagerarea (Mahler). Dar cu moderație.
(Brahms). O, avionul coboară

la Brahms al meu. Toate se pupă.
Întrebarea va fi muzicală. Te poți
înșela cu. Vremea de pe urmă.

Tadeusz Sznuk.ⁱⁱⁱ Nici măcar el nu le știe
pe toate. Proroci falși.
Are totul pe cartonașe. Dacă se poate,
întoarce-te. Și dacă nu se poate?